

Punt de Vista

EL PUNT AVUI+

JOAN BOSCH I ROURA, president
JOAN VALL I CLARA, vicepresident executiu
ANNA MARIA RIBAS, directora general de gestió
JORDI GRAU, subdirector general de continguts

**OBITUARI D'UN PROFESSIONAL QUE
VA TREBALLAR SUBTILMENT PER LA
RECUPERACIÓ DEL NOSTRE PAÍS**

Francesc
Sanuy

Advocat

Joaquim Maluquer

A Madrid diuen que la gent es disfressa de novembre per no infondre sospites; però, en la vida real, sovint és a l'agost, que passen les coses més tristes i més irreparables. Enguany, per exemple, des de Menorca estant, vaig rebre la trucada de la filla del meu estimat amic Joaquim Maluquer Sostres, que em va fer saber que el seu pare havia mort.

LA MEVA REACCIÓ immediata va ser posar-me a plorar per telèfon i recordar tot seguit un obituari que Miguel Hernández va dedicar al seu amic, tot dient: "En Orihuela, su pueblo y el mío, se me ha muerto como el rayo, Ramón Sijé, a quien tanto quería. Compañero del alma, compañero." Els demano, doncs, disculpes si avui, en lloc de parlar de temes d'un interès general, em refereixo a la necrològica d'un amic que, amb discreció i gran saviesa, va prestar grans serveis al país.

QUAN EL VAIG CONÈIXER a través de l'Armand Carabén, que va ser per a mi el germà gran que no vaig tenir, en Maluquer ja era el secretari general de Secea, és a dir, de la patronal cotonera que, a part de apreciar i posar en pràctica els successius plans de reestructuració del sector, va fer una contribució molt positiva a l'evolució de la societat en la línia de l'obertura democràtica i de la recatalanització cultural del país. En l'òrbita dels empresaris del ram hi havia el diari *El Correo Catalán*, que els iniciats descrivien com a portaveu de la Comunió Tradicionalista Cotonera. D'allà van sortir periodistes importants com ara Rosselló Pàmies i Ibáñez Escofet, que van obrir nous camins per a la llibertat d'expressió.

ELS COTONERS eren uns empresaris que donaven suport a personatges tan destacats com Josep Pla i Joan Fuster. Eren uns líders com Josep Riba, Manuel Ortínez, que després va ser director de l'Ieme (Institut Espanyol de Moneda Estrangera), o Agustí Montal, que va recatalanitzar el Barça, amb la celebració del 75 aniversari de la fundació del club durant la seva presidència. Són pàgines viscudes que en Carabén i jo mateix vàrem protagonitzar gràcies a la positiva influència de Maluquer.

DE TOT ALLÒ, n'ha quedat el record de l'Oriol Martorell amb tots els orfeons de Catalunya interpretant *El cant de la se-*

MONTE SOL

Va ser un autèntic senyor de Barcelona, amb una visió universal de les coses en aquest món globalitzat que requereix la seva amplitud de mires

nyera, les colles sardanistes ballant *La Santa Espina* o els castellers aixecant les seves torres. El llegat d'aquella efemèride incorpora, entre altres coses, el cant (himne) del Barça, amb lletra de Josep Maria Espinàs, amb un parell de versos de Jaume Picas i música de Manel (Nani) Valls amb alguns retocs de Ros Marbà, Burull i Oriol Martorell.

TAMBÉ ENS VA SITUAR a l'òrbita dels assessors de Pere Durall Farell, l'home que va rellotar La Maquinista, va fer els embassaments de Sau i Susqueda (Hidroelèctrica de Catalunya), va introduir l'energia nuclear (Vandellòs) i el gas natural (contractes amb Sona-

trach d'Algèria i el primer vaixell metaner de gas líquat).

JOAQUIM MALUQUER va col·laborar molt estretament amb Catalana de Gas, però sempre trobava, al marge de les tasques executives, l'ocasió per sensibilitzar-nos a tots sobre l'ús i l'abús de la natura, l'incipient ecologisme i la seva profunda saviesa en el camp de l'ornitologia.

AMB UN PETIT PUNT D'IRONIA, quan parlava del seu llibre *Els ocells de les terres catalanes* deia que tractava de qüestions molt "enlairades". Va passar per la política, per la Generalitat de Tarradellas i Pujol com a secretari del govern, i va exercir de seny ordenador amb perfil de Prat de la Riba, mentre d'altres es podien permetre d'anar per la vida més a l'estil Pijoan.

UNA FACETA POC CONEGUDA de Joaquim Maluquer va ser el seu pas per la residència de l'hospital Clínic, un dels centres més destacats d'excel·lència mèdica del nostre país. Hi va accedir perquè tenia la confiança del govern i també la de l'administració espanyola. Va passar igualment una mica desapercebuda la seva labor de coordinació entre els diferents departaments de la Generalitat, en un període en què era motiu de comentari que el número dos de cada conselleria era millor que el que tenia la titularitat departamental. Noms com el de Paco Noy, Albert Vilalta, Andreu Gispert, Maria Eugènia Cuenca i tots els secretaris generals dels anys 80-84 així ho acrediten. Tots ells es van coordinar amb la subtil batuta de Maluquer, que va saber convertir uns compartiments estancs en àrees d'acció conjunta i lleialtat recíproca sense friccions ni protagonismes absurds.

VA SER, DONCS, un autèntic senyor de Barcelona, amb arrels a Folgué i una visió universal de les coses en aquest món globalitzat que requereix la seva amplitud de mires. Tant se n'anava a la Patagònia i als antípodes com venia amb la família a Fornells (Menorca) perquè el seu fill Joan volia veure *in situ* una varietat de sargantanes que donen nom a l'illa on hi ha els fars que marquen l'entrada al refugi segur de la badia en cas de tramuntana.

ERA TOT AIXÒ i moltes més coses, encara, però sobretot, una bellíssima persona i un amic entranyable. Gràcies, per tant, Joaquim estimat.